

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЩОДО ВІДНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ (ПРИЗВАНИХ ІЗ ЗАПАСУ) В УМОВАХ ПРОВЕДЕННЯ МОБІЛІЗАЦІЇ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

В статті проведений аналіз складових службово-бойових функцій військовослужбовців, які потребують першочергового відновлення (удосконалення) в умовах проведення мобілізації Збройних Сил України. Надаються рекомендації командирам військових частин, що дозволять відновити (удосконалити) у військовослужбовців командного профілю діяльності (призваних із запасу) необхідних військово-професійних знань в обмежений час. Відновлення (удосконалення) професійних якостей військовослужбовців командного профілю діяльності (призваних із запасу) шляхом реалізації зазначених пропозицій надасть змогу здійснити комплектування військових частин (підрозділів) найбільш кваліфікованим особовим складом.

Ключові слова: службово-бойові функції, компетентність, військово-професійна діяльність.

Постановка проблеми в загальному вигляді, її зв'язок із важливими науковими або практичними завданнями. Поки існують реальні й потенційні джерела зовнішньої й внутрішньої небезпеки для країни, а також фактори, що сприяють переростанню цієї небезпеки в безпосередню військову загрозу, діяльність збройних сил становить основний пріоритет. Від результатів військової діяльності, від її стану буде залежати не тільки безпека особистості, суспільства й держави, але й доля їхнього існування, життя на своїй землі.

Військовослужбовці є першим об'єктом ураження з боку противника. Всі засоби ураження спрямовані, насамперед, проти живої сили та становлять основну небезпеку. Ступінь цієї небезпеки у вирішальному значенні залежить від рівня професійної придатності й підготовленості військовослужбовців до виконання посадових обов'язків, які визначаються його військово-професійною діяльністю (далі – військова діяльність). Структуру військової діяльності можна розглядати як цілісну єдність предметних, педагогічних, психологічних, фізіологічних компонентів та їх всебічних зв'язків, що реалізують цю діяльність.

Військова діяльність носить виражений колективний характер. Використання сучасних технічних систем не тільки припускає розподіл функцій між членами обслуги, екіпажу тощо, але і вимагає повної узгодженості їх дій у процесі бойової роботи. При комплектуванні підрозділів, обслуги, екіпажу доцільно приділяти увагу питанням психологічної сумісності військовослужбовців. Тому що, в більшості випадків для військового фахівця недостатньо лише уміння і готовності якісно виконати свої безпосередні обов'язки, він повинний мати здатність працювати в колективі, продуктивно взаємодіяти з іншими членами підрозділу, обслуги, екіпажу (далі – підрозділу), мати внутрішню спрямованість до колективної діяльності. Тому особливу увагу необхідно приділяти організації та проведенню групових вправ, які забезпечують злагодженість підрозділів, згуртованість і колективну готовність військовослужбовців до виконання службово-бойових завдань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій за проблемою. Історичний досвід свідчить, що збройні сили за всіх часів були одним із найважливіших інструментів проведення політики держав, які формувалися тією чи іншою мірою на основі усвідомлення національних інтересів. Осмислювання призначення збройних сил для захисту національних інтересів і є тим фундаментальним зв'язком, який дасть змогу глибше й повніше розкрити роль військової освіти України в контексті забезпечення національної безпеки. Сфера національних інтересів пов'язана з дією механізмів самозбереження нації та держави, зі створенням максимально сприятливих умов для цивілізованого розвитку шляхом забезпечення якісної підготовки висококваліфікованого персоналу, так як від якості вищої освіти в країні залежить її майбутнє, оскільки система вищої освіти формує найважливіше багатство держави – людський потенціал. Тому цілком справедливим є твердження, що підвищення рівня якості вищої освіти та зокрема і військової освіти, повинно стати стратегічним національним пріоритетом України.

Освіта являє собою аналогічно визначений процес становлення і розвитку особистості та передачі їй соціального досвіду. Однак, на відміну від цивільної, військова освіта формує особистість військового фахівця, який повинен і здатен займатися військовою діяльністю.

Вивченню питання розвитку професійних якостей військовослужбовців присвячено багато праць [1-3]. Розроблена достатня кількість нормативно-правових документів. Однак питанню щодо розвитку складових професійних якостей військовослужбовців (призваних із запасу), які потребують першочергового відновлення (удосконалення) в умовах проведення мобілізації, приділено недостатньо уваги.

Формулювання цілей статті. Метою статті є проведення аналізу складових службово-бойових функцій військовослужбовців, які потребують першочергового відновлення (удосконалення) в умовах проведення мобілізації Збройних Сил України. Надаються рекомендації командирам військових частин, що дозволять відновити (удосконалити) у військовослужбовців командного профілю діяльності (призваних із запасу) необхідних військово-професійних знань в обмежений час.

Виклад основного матеріалу. У сучасності розглядають такі основні складові військової діяльності: бойова підготовка, службово-бойова діяльність та безпосередньо бойові дії.

Бойова підготовка призначена забезпечити високий військово-професійний рівень персоналу збройних сил, розвиток та підтримання необхідного рівня потенціалу, як окремого військовослужбовця, так і підрозділу у цілому. Вона здійснюється постійно як у мирний, так і у воєнний час.

Службово-бойова діяльність містить у собі бойове чергування, варту й внутрішню службу, обслуговування і ремонт озброєння та військової техніки, забезпечення життєдіяльності підрозділу. Кожне з цих дій має свої особливості та визначений порядок.

Ведення бойових дій – практична реалізація рівня бойової готовності і підготовки військовослужбовців та підрозділів у ході озброєної боротьби.

Характер військової діяльності військовослужбовця визначається змістом компетенцій та наявними службово-бойовими функціями. Компетенція включає знання, уміння, навички та досвід виконання відповідних посадових обов’язків, якими володіє військовослужбовець. Суть військової діяльності військовослужбовця розкривається у службово-бойових функціях.

Службово-бойова функція – сукупність обов’язків, що виконує військовослужбовець відповідно до займаної посади і які визначаються освітньо-кваліфікаційною характеристикою.

Фактори, що впливають на формування службово-бойових функцій військовослужбовців командного профілю діяльності для офіцерів (рис. 1) відрізняються від складових, що формують службово-бойові функції для осіб сержантського (старшинського) складу, насамперед за фаховою підготовкою (рис.2).

Рис. 1. Складові, що впливають на формування службово-бойових функцій військовослужбовців командного профілю діяльності (офіцерський склад)

Кожній із зазначених службово-бойових функцій відповідають конкретні типові задачі діяльності та зміст умінь для її виконання.

Типова задача діяльності – узагальнена задача діяльності, що є характерною для більшості службово-бойових функцій і не містить конкретних даних, а отже, не має конкретного вирішення (можуть бути визначені тільки шляхи вирішення). Тому, в залежності від переліку службово-бойових функцій та задач військової діяльності, які повинні виконувати військовослужбовці, призначаються офіцери або сержанти.

Рис. 2. Складові, що впливають на формування службово-бойових функцій військовослужбовців командного профілю діяльності (сержантський склад)

Основним видом військової діяльності офіцерського та сержантського складу є управлінська діяльність. Військове управління – це спрямована дія командира (начальника) на особистість військовослужбовця, військовий колектив чи окремі соціально-психологічні процеси для реалізації професійних рішень і досягнення поставленої мети. Це діяльність щодо організації дій направлених на підвищення мотивації підлеглих, більш ефективного виконання службових обов'язків, контролю за станом справ та результатів діяльності персоналу та підлеглих підрозділів.

Важливе значення для оцінювання можливостей військовослужбовця щодо виконання заходів управлінської діяльності мають особистісні (суто психологічні, психофізіологічні) характеристики. Вони включають до себе: лідерські якості, авторитетність, наполегливість, активність, комунікативність, рішуча поведінка в стресових ситуаціях, творчість мислення, здатність до самооцінки, хоробрість, мужність, самоконтроль, особиста мотивація на військову службу. Саме ці якості суттєво визначають його військову діяльність, досягнення поставленої мети, поведінку в бойових та інших екстремальних ситуаціях, морально-психологічний клімат у підпорядкованих підрозділах, спроможність контролювати себе і вести за собою підлеглих.

Ефективність управлінської діяльності військовослужбовця суттєво визначається саме його діловими якостями, до яких на підставі вивчення думок експертів віднесені: стиль керівництва підлеглими та результативність діяльності; уміння формувати морально-психологічний клімат в підрозділі; уміння організовувати та проводити заняття; уміння проводити службові наради; уміння висловлювати думку; уміння здійснювати публічні виступи; самостійність та ініціативність службової діяльності; відповідальність та виконавча дисципліна; уміння застосовувати заходи дисциплінарного впливу.

Найстійкіші характеристики, що мають вирішальний вплив на управлінську діяльність – це якості особистості керівника. У психологічному аспекті вони залежать від характеру, структури, спрямованості, досвіду, здібностей особистості та умов служби. Це складні, багатогранні феномени, конкретні вияви яких залежать від структури особистості і від дії різних факторів. Наприклад, дисциплінованість керівника може залежати від самоконтролю, внутрішньої організації, усвідомлення своєї соціальної ролі.

Не менш особливе значення для управління бойовими діями, управління підрозділами, частинами має здатність командирів вирішувати завдання, що мають першочергове значення незалежно від характеру управлінської діяльності. Управління, як одна з найскладніших галузей людської активності, містить персоніфіковані відносини людей у загальній

діяльності, визначає цілий комплекс цілей і завдань.

Залежно від специфіки професій і умов, в яких виконуються функціональні обов'язки (мирний час, надзвичайний стан, бойові дії тощо) формуються відповідні характеристики фахівця командного профілю військової діяльності [1, 2].

Найчастіше відокремлюють такі обов'язкові для управлінця якості:

1. Компетентність (кожен керівник повинен знати, як виконувати свої функціональні обов'язки, мати необхідний обсяг і рівень знань та досвід у певному виді діяльності).
2. Висока відповідальність, особиста гідність.
3. Креативність – відчуття нового та вміння йти на розумний ризик, творчо розв'язувати проблеми, сміливість у прийнятті рішень.
4. Гнучкість, розуміння ситуації, гостре сприйняття нових потреб, відчуття часу, подій.
5. Висока працездатність, постійне прагнення бути кращим і робити все якнайдосконаліше.
6. Комунікабельність, здатність установлювати контакти.
7. Увага до підлеглих.

Усі ці якості мають інтегральний характер, адже містять у своєму складі прості компоненти. Наприклад, здатність творчо розв'язувати проблеми залежить від типу мислення, інтуїції тощо. Якості і риси керівника умовно можна класифікувати на психологічні, інтелектуальні, професійні та соціальні. Попри те, що більшість якостей є універсальними, їх пріоритетність залежить від багатьох чинників, зокрема й етнічного.

Відповідно до наукових висновків, здійсненого огляду преси, виходячи з подій, пов'язаних з інтервенцією АР Крим, можливо сформулювати наявність наступних основних професійних (морально-бойових) якостей командира:

- вірність Військовій присязі і військовому обов'язку;
- хоробрість і мужність;
- рішучість;
- відповідальність за життя підлеглого особового складу;
- самовідданість;
- витривалість.

Розвиток (удосконалення) зазначених критеріїв надасть можливість здійснювати інформаційно-психологічне протиборство супротивнику, відбиттям якого є проведення психологічної операції та в цілому підвищити рівень військово-професійних якостей військовослужбовця командного профілю діяльності.

Відомо, що для виконання першочергових мобілізаційних заходів, які здійснюються з введенням вищих ступенів бойової готовності, для з'єднань, військових частин і установ (закладів) створюється організаційне ядро, до складу якого включається особовий склад кадру, а також військовозобов'язані та техніка, що приписані до відповідних військових підрозділів (частин). При приведенні військ (сил) у відповідну бойову готовність здійснюється відмобілізування (доукомплектування), бойове злагодження і оперативне розгортання з метою успішного ведення бойових дій, перш за все по стриманню агресії противника і виконання інших завдань [4].

Під бойовою готовністю розуміють визначений стан сил (військ), який характеризує їх здатність організовано у визначенні терміни розпочинати воєнні дії і успішно виконувати бойові завдання.

При цьому бойова готовність передбачає:

- визначену ступінь укомплектованості з'єднань, частин і підрозділів особовим складом і бойовою технікою;
- визначений рівень професійної підготовки особового складу;
- наявність відповідного матеріально-технічного забезпечення та запасів;
- підтримання у справному стані і готовності до використання озброєння та військової техніки;
- високу бойову готовність військ (сил), бойову злагодженість об'єднань, з'єднань,

військових частин і підрозділів;

- необхідну підготовку командирів і штабів;

- високий моральний стан і психологічну підготовку, міцну військову дисципліну особового складу.

Таким чином, основними показниками бойової готовності військ (сил) доцільно вважати:

- боєздатність військ (сил);

- час, необхідний для підготовки військ (сил) до виконання бойових завдань.

Боєздатність – це можливість військ (сил) вести бойові дії і виконувати бойові завдання у відповідності з їх призначенням. Боєздатність є головним, визначальним показником бойової готовності і залежить від укомплектованості військ (сил) якісним особовим складом, технічно справним озброєнням і військовою технікою, забезпеченості матеріально-технічними засобами тощо.

Для якісного виконання управлінських функцій військовослужбовці командного профілю діяльності (призваних із запасу) повинні мати відповідний рівень теоретичних знань, практичних навичок і вмінь, психологічних та фізичних якостей, що формують наступні професійні якості:

- компетенція;

- особистісні якості;

- поведінка та дії в екстремальних ситуаціях;

- особистісні якості військовослужбовця, які визначають його взаємовідношення з оточенням (підлеглими);

- рівень мотивованості на військову службу;

- особливості інтелекту та здібностей.

Зміст основних професійних якостей, якими необхідно володіти військовослужбовцям командного профілю діяльності (призваних із запасу) наведено нижче.

Компетенція:

- здатність планувати і виконувати заходи бойової та мобілізаційної готовності в підрозділі (частині, корабля, установи);

- організовувати відмобілізування та приведення у бойову готовність військової частини, наполегливість у досягненні мети;

- здатність до організації бойових дій підрозділів, військових частин в бою (операції, бойових діях);

- здатність використовувати теоретичні знання принципів, характеру сучасного загальновійськового бою (тактичних дій);

- базові знання основ дослідження операцій для розробки математичних моделей військово-прикладних задач;

- здатність застосовувати математичні методи до розв'язання прикладних задач управління підрозділом;

- базові знання в галузі інформатики і сучасних інформаційних технологій;

- здатність застосовувати топографічні карти та аерофотоматеріали;

- здатність організовувати радіаційний, хімічний, біологічний захист підрозділу та ліквідацію наслідків зараження;

- здатність організовувати зв'язок у підрозділі;

- здатність використовувати теоретичні знання принципів, характеру сучасного загальновійськового бою (тактичних дій) під час організації підготовки та виконання завдань підрозділами за призначенням;

- здатність навчатися;

- здатність застосовувати методичні та практичні навички у проведенні занять з предметів бойової підготовки;

- базові уявлення про основи філософії, психології, педагогіки, знання вітчизняної історії, економіки й права;

здатність застосовувати психолого-педагогічні навички у вихованні особового складу та формувати здоровий морально - психологічний клімат у військовому колективі;
креативність, здатність до системного мислення;
розуміння та сприйняття етичних норм поведінки відносно інших людей і відносно природи (принципи біоетики);
адаптивність і комунікабельність;
здатність до критики й самокритики;
аналізувати фізичні явища і процеси, використовувати їх результати при експлуатації, ремонті та налагодженні озброєння і військової техніки, виконанні раціоналізаторської та винахідницької роботи в підрозділі;
навички управління інформацією;
здатність використовувати знання законодавчої бази правових, нормативних документів для підтримання дисципліни та правопорядку у підрозділі;
здатність застосувати на практиці юридичне, військове право;
здійснювати воєнно-економічний аналіз оперативної та бойової підготовки військ (сил). Організувати контроль фінансово-господарської діяльності.

Особистісні якості, які впливають на результат діяльності військовослужбовців командного профілю діяльності:

рівень розвиненості вольових якостей, вплив рівня розвитку вольових якостей на діяльність офіцера;

наявність і рівень розвиненості лідерських якостей;

вміння прийняти, обґрунтувати та чітко доложити своє рішення відповідно до ситуації, що складається;

рівень розвитку відповідальності за прийняте рішення, дії, готовність відповісти за негативні наслідки рішень, дій;

рівень організованості, встановлення послідовності дій, педантизм у діяльності, у виконанні настанов, керівництв, нормативних документів;

здібність поступитися особистими інтересами на користь справи.

Поведінка та дії в екстремальних ситуаціях:

здатність спокійно сприймати екстремальні ситуації, зауваження, стягнення, управляти своїм емоційним станом;

спроможність приймати нестандартні рішення та діяти в екстремальних ситуаціях.

Особистісні якості військовослужбовця, які визначають його взаємовідношення з оточенням (підлеглими):

здатність встановлювати контакти з оточенням, підлеглими, старшими начальниками;

підпорядкованість нормам та правилам суспільства, повага до близьких, оточення.

Рівень мотивованості на військову службу:

рівень мотивованості на військову службу, готовність та здатність до перенесення труднощів та негараздів;

рівень розвитку мужності, хоробрості, смілості, схильності до виправданого ризику.

Особливості інтелекту та здібностей:

спроможність чітко формулювати свої думки і відповідати на поставлені запитання;

швидко і правильно здійснювати розрахунки (арифметичні дії);

мати образне мислення;

володіти здібністю до дешифрування текстів, схем, умовних знаків;

володіти здібністю створювання схем, таблиць;

відсутність негативних рис особистості (схильність до алкоголізму, завищена агресивність, неповага до інших людей та до їх думок, психічні розлади, інші акцентуації, які можуть привести до негативних наслідків).

Аналіз проведених досліджень щодо професійного розвитку сержантів та старшин у військових підрозділах показав, що він проводиться безсистемно [1]. На неналежному рівні здійснюються заходи щодо організації послідовної багаторівневої підготовки

(перепідготовки) сержантського та старшинського складу, у наслідок чого сержанти виконують свої функціональні обов'язки не досить ефективно, що призводить до зниження якості формування службово-бойових функцій (рис. 2).

З метою відновлення складових професійних якостей військовослужбовців командного профілю діяльності сержантського та старшинського складу доцільно в період проведення мобілізації основну підготовку спрямувати на:

проведення теоретичної підготовки з основних дисциплін щодо відновлення військово-професійних знань за відповідними групами ВОС;

відпрацювання практичних навичок щодо дій підрозділу як під час повсякденної діяльності, так і у ході ведення бойових дій в денний і в нічний час. Набуття практичних навичок управління підрозділом здійснювати з обов'язковим проведенням стажування під наглядом кадрового офіцера (сержанта) «наставника».

Результатом проведення теоретичної і практичної підготовки повинно бути набуття необхідних військово-професійних знань з наступних напрямків:

знати:

основи загальновійськового бою, вимоги Бойових статутів Сухопутних військ щодо дій підрозділів у різних видах бою;

основи та правила стрільби, матеріальну частину стрілецької зброї;

будова та порядок експлуатації озброєння військ РХБ захисту;

основи лідерської поведінки у військовому підрозділі;

шляхи управління конфліктами, що виникають у військових колективах;

вимоги керівних документів та статутів Збройних Сил України щодо організації управління підрозділами в повсякденній діяльності, організації бойової підготовки, навчання та виховання підлеглих;

обов'язки військовослужбовців щодо додержання заходів безпеки;

уміти:

впевнено управляти підрозділом у різних видах бою;

готувати військову техніку, озброєння та зброю до бойового застосування;

методично грамотно проводити заняття з предметів навчання;

практично виконувати вимоги статутів Збройних Сил України під час виконання функціональних обов'язків у повсякденному житті;

керувати особовим складом у повсякденній діяльності.

З метою збереження та підвищення професійних якостей сержанта у військових підрозділах доцільно:

організувати розробку та затвердити деталізований типовий план роботи командирів (начальників) з сержантським та старшинським складом у підпорядкованих підрозділах до взводу включно, з урахуванням специфіки проходження військової служби у видах Збройних Сил України;

спланувати та провести показові командирські збори з сержантським та старшинським складом. У ході їх проведення відпрацювати питання підвищення методичної підготовки сержантів та старшин, вивчити передовий досвід з організації повсякденної діяльності і роботи з підпорядкованим особовим складом;

організувати та особисто проводити навчально-методичні збори з сержантським та старшинським складом – випускниками військових коледжів.

забезпечити активну участь дружин військовослужбовців сержантського та старшинського складу у роботі Ради сімей військових частин.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Таким чином відновлення (удосконалення) професійних якостей військовослужбовців командного профілю діяльності (призваних із запасу) шляхом реалізації зазначених пропозицій надасть змогу здійснити комплектування військових частин (підрозділів) найбільш кваліфікованим особовим складом.

Також для відновлення (удосконалення) професійних якостей військовослужбовців командного профілю діяльності (призваних із запасу) замовникам військових фахівців доцільно уточнити кваліфікаційні вимоги до службово-бойових функцій випускників відповідно до вимог сьогодення. За необхідністю внести зміни до освітньо-кваліфікаційних характеристик випускників відповідного напрямку підготовки.

Командирам військових частин під час проведення мобілізації основні зусилля спрямувати на якісне проведення занять з індивідуальної підготовки військовослужбовців, як складової частини оперативної та бойової підготовки. При цьому результатом проведення індивідуальної підготовки повинно бути набуття (відновлення, удосконалення) військовослужбовцями командного профілю діяльності необхідних військово-професійних знань з визначених напрямків за обмежений час шляхом:

підвищення рівня і якості підготовки військовослужбовців командного профілю діяльності, здатного досконало володіти зброєю, уміло діяти в складних умовах бойової та іншої обстановки;

збільшення часу саме на відпрацювання практичних навичок управлінням підрозділу до проведення активних і рішучих бойових дій в умовах застосування сучасних засобів збройної боротьби, забезпечення високої боєздатності;

поглиблення теоретичних знань, формування вмінь та навичок, необхідних для виконання функціональних обов'язків за посадою, до виконання обов'язків рівнозначних посад спорідненої спеціальності, у тому числі за посадою на одну ступінь вище;

покращення лідерських якостей, розвиток вмінь і навичок згуртування військового колективу, розв'язування конфліктних ситуації та ефективного використання службового часу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Оцінка службової діяльності військовослужбовців як одна з технологій кадрового менеджменту в Збройних Силах України. Звіт про НДР (шифр "Процес") – К.: НМЦ ВО МОУ, 2011.– 227 с.
2. Розроблення науково-методичних підходів оцінки та ефективного використання кадрового потенціалу Збройних Сил України. Звіт про НДР (шифр "Потенціал – К") – К.: НМЦ ВО МОУ, 2013.– 184 с.
3. Алещенко В.І. Психологічне забезпечення миротворчої діяльності військовослужбовців Збройних Сил України. Монографія. В.І. Алещенко. – Харків, ХУПС. – 2008. – 238 с.
4. Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію ; Закон України від 21.10.1993 № 3543-ХІІ (із змінами).

Без рецензії.

**д.воен.н., проф. Шарый В.И., к.т.н. Малюга А.В.,
к.т.н., доц. Добровольский Ю.Б., Емцов А.А.**

АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ВОССТАНОВЛЕНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ КАЧЕСТВ ВОЕННОСЛУЖАЩИХ (ПРИЗВАННЫХ ИЗ ЗАПАСА) В УСЛОВИЯХ ПРОВЕДЕНИЯ МОБИЛИЗАЦИИ ВООРУЖЁННЫХ СИЛ УКРАИНЫ

В статье проведён анализ составляющих служебно-боевых функций военнослужащих, требующих первоочередного восстановления (усовершенствования) в условиях проведения мобилизации Вооружённых Сил Украины. Даются рекомендации командирам воинских частей, которые позволят восстановить (усовершенствовать) у военнослужащих командного профиля деятельности (призванных из запаса) необходимых военно-профессиональных знаний в ограниченное время. Восстановление (совершенствование) профессиональных качеств военнослужащих командного профиля деятельности (призванных из запаса) путем реализации

предложенных пропозиций предоставит возможность осуществлять комплектование войсковых частей (подразделений) наиболее квалифицированным личным составом.

Ключевые слова: служебно-боевые функции, компетентность, военно-профессиональная деятельность.

**Prof. Shary V.I., Ph.D. Malyuga A.V.,
Ph.D. Dobrovolskyi Y.B., Yemcov A.A.**

TOPICAL ISSUES OF RECOVERY OF PROFESSIONAL QUALITIES OF THE MILITARY PERSONNEL (CALLED FROM THE RESERVE) IN THE CONDITIONS OF CARRYING OUT MOBILIZATION OF UKRAINIAN ARMED FORCES

This article made the analysis of complicated service-combat functions of the military men who needed immediate restoration (improvement) under the conditions of mobilization of the Armed Forces of Ukraine. The article also provides recommendations for military units commanders who will be able to restore (improve) necessary military-professional knowledge of the military men of command principal activity (reserve officers) in the short terms. By means of realization of mentioned suggestions, restoration (improvement) of the professional skills of the military men of command principal activity (reserve officers) will give the possibility to equip fully the military units (military elements) with the most qualified personnel.

Keywords: service and combat functions, competence, professional military activity.

